

Sygn. akt IV U 533/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w O. IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Monika Wawro
Protokolant:	sekr. sądowy Tomasz Miłosz

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2017 r. w O.

sprawy J. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania J. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 07 lipca 2017 roku nr (...) - (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt IV U 533/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 07 lipca 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. znak (...) - (...) odmówił J. W. prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 01 lipca 2017 roku do dnia 06 lipca 2017 roku z uwagi na fakt, iż Odwołujący został wezwany na badanie lekarskie przez lekarza orzecznika na dzień 30 czerwca 2017 roku i nie stawił się na to badanie w wyznaczonym dniu. Zatem z uwagi na fakt niestawiennictwa zaświadczenie lekarskie seria (...) wydane na okres od dnia 06 czerwca 2017 roku do dnia 06 lipca 2017 roku straciło ważność z dniem 30 czerwca 2017 roku.

Od powyższej decyzji ubezpieczony J. W. wniósł odwołanie, w którym wskazał, że nie zgadza się z decyzją ZUS, ponieważ nie otrzymał wezwania od lekarza orzecznika na badanie w dniu 30 czerwca 2017 roku w związku z powyższym wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie mu prawa do zasiłku chorobowego. Ponadto, w piśmie z dnia 08 września 2017 roku powołując się na przepisy kodeksu postępowania administracyjnego zakwestionował skuteczność doręczenia mu wezwania na badanie lekarskie w sposób właściwy i podniósł, że nie został zawiadomiony o pozostawieniu przesyłki w skrzynce pocztowej, czy u dorosłego domownika. Podkreślił także, że w miejscu zamieszkania oprócz Odwołującego zamieszkują również jego rodzice, którzy prawdopodobnie przebywali w domu.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu wskazał, że zgodnie z art. 59 ust. 6 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego

w razie choroby i macierzyństwa w razie uniemożliwienia badania lub niedostarczenia posiadanych wyników badań w terminie określonym w wezwaniu zaświadczenie lekarskie traci ważność od dnia następującego po tym terminie. Organ wskazał, iż z adnotacji na kopercie „zwrot- nie podjęto w terminie” wynika, że Odwołujący pomimo dwukrotnego awizowania listu, nie odebrał w terminie wezwania, w którym została określona data badania wyznaczona na dzień 30 czerwca 2017 roku. Z uwagi na to, że wnioskodawca nie stawiając się na badanie wyznaczone na dzień 30 czerwca 2017 roku uniemożliwił jego przeprowadzenie przez lekarza orzecznika, zaświadczenie lekarskie straciło ważność od dnia 01 lipca 2017 roku, tj. od następnego dnia przypadającego po wyznaczonym terminie badania, organ rentowy zaskarżoną decyzją odmówił prawa do zasiłku chorobowego od dnia 01 lipca 2017 roku do dnia 06 lipca 2017 roku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony J. W. leczy się na choroby urologiczne, nadciśnienie tętnicze oraz pozostaje pod kontrolą (...). W związku z powyższym Odwołujący przebywał na zwolnieniu lekarskim w okresie od dnia 06 czerwca 2017 roku do dnia 06 lipca 2017 roku.

(d: dokumentacja medyczna k. 9-17, akta ZUS)

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. wezwał ubezpieczonego na badanie lekarskie. Przedmiotowego wezwania J. W. nie odebrał.

Przesyłka polecona skierowana do Odwołującego była dwukrotnie awizowana: po raz pierwszy 14 czerwca 2017 roku po raz drugi 22 czerwca 2017 roku, po czym 29 czerwca 2017 roku zwrócona została Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych z adnotacją „nie podjął awizowanej przesyłki”. Przesyłka została uznana za doręczoną w trybie doręczenia zastępczego.

Badanie ubezpieczonego wyznaczone zostało na dzień 30 czerwca 2017 roku. Ubezpieczony nie stawiał się na termin badania.

(akta ZUS)

Decyzją z dnia 07 lipca 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił ubezpieczonemu prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 01 lipca 2017 roku do dnia 06 lipca 2017 roku z powodu uniemożliwienia przeprowadzenia badania przez lekarza orzecznika.

(d: akta ZUS)

J. W. nie złożył we właściwej placówce pocztowej reklamacji w związku z nieotrzymaniem awizo.

(bezsporne)

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie J. W. jako niezasadne, nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd dał wiarę zgromadzonym w sprawie dokumentom, albowiem żadna ze stron nie kwestionowała ich treści.

Zgodnie z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa prawidłowość orzekania o czasowej niezdolności do pracy z powodu choroby oraz wystawienia zaświadczeń lekarskich podlega kontroli. Zgodnie z ust. 5 Zakład Ubezpieczeń Społecznych wysłał do ubezpieczonego, za zwrotnym potwierdzeniem odbioru, wezwanie w którym określa termin badania przez lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...). Natomiast według ust. 6 w razie uniemożliwienia badania lub

niedostarczenia posiadanych wyników badań w terminie wyznaczonym przez Organ rentowy, zaświadczenie lekarskie traci ważność od dnia następującego po tym terminie.

W przedmiotowej sprawie wezwanie na termin badania zostało wysłane pod prawidłowy i obowiązujący adres zamieszkania Odwołującego i w ocenie Sądu, zaszły podstawy do uznania korespondencji za doręczoną skutecznie i uznania odwołującego za wezwanego na termin badania.

Zgodnie z treścią art. 44 k.p.a. w razie niemożności doręczenia pisma w sposób wskazany w artykule 42 i 43 kodeksu postępowania administracyjnego operator pocztowy przechuje pismo przez okres 14 dni w swojej placówce pocztowej. Zawiadomienie o pozostawieniu pisma wraz z informacją o możliwości jego odbioru w terminie 7 dni, umieszcza się w oddawczej skrzynce pocztowej lub, gdy nie jest to możliwe, na drzwiach mieszkania adresata, jego biura lub innego pomieszczenia, w którym adresat wykonuje swoje czynności zawodowe, w widocznym miejscu przy wejściu na posesję adresata. W przypadku niepodjęcia przesyłki w terminie, pozostawia się powtórne zawiadomienie o możliwości odbioru przesyłki w terminie nie dłuższym niż 14 dni od daty pierwszego zawiadomienia. Doręczenie uważa się za dokonane z upływem ostatniego dnia okresu, a pismo pozostawia się w aktach.

W ocenie Sądu, organ rentowy prawidłowo uznał zwróconą przesyłkę za doręczoną prawidłowo, czego konsekwencją było uznanie, iż Odwołujący uniemożliwił przeprowadzenie badania i wydanie decyzji odmawiającej prawa do zasiłku.

Wynikające z zacytowanego przepisu domniemanie może zostać obalone. Adresat przesyłki może bowiem dowodzić, że wezwania nie otrzymał i o nim nie wiedział. Odwołujący w niniejszej sprawie podniósł, iż powodem jego niestawiennictwa na badaniu było nieotrzymanie wezwania oraz brak zawiadomienia o przesyłce. Skuteczność doręczenia przesyłki przez awizo warunkuje stwierdzenie, że adresat korespondencji w sposób niebudzący wątpliwości został zawiadomiony o nadejściu dla niego pisma oraz miejsca, w którym może je odebrać. Zatem brak zawiadomienia, a także wątpliwości czy dotarło ono do adresata, czyni doręczenie bezskutecznym (por. postanowienie SN z dnia 21 czerwca 1988, III CRN 172/88, LEX nr 8890). Odwołujący w trakcie postępowania podnosił, iż nie dostał wezwania, ani zawiadomienia o przesyłce oświadczając jednocześnie, iż nie złożył reklamacji u operatora pocztowego. Odwołujący nie zwrócił się również do Organu o wskazanie mu numeru przesyłki poleconej celem ewentualnego wyjaśnienia zaistniałej sytuacji.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 20 marca 2006 roku (IV SA/Wa 2355/05, LEX nr 223323) wskazał, iż warunkiem zastosowania przepisu artykułu 44 k.p.a. jest to, aby adresat pisma istotnie mieszkał pod wskazanym adresem, a jedynie nie jest możliwe doręczenie mu korespondencji w sposób przewidziany w artykule 42 i 43 k.p.a., bądź też w trakcie trwającego postępowania administracyjnego dokonał zmiany adresu nie informując o tym fakcie organu.

W ocenie Sądu, Organ rentowy posiadał aktualny adres miejsca zamieszkania odwołującego i wysłał pismo na znany mu adres.

Należy zatem wskazać, iż w niniejszej sprawie zaistniały przesłanki do uznania za skuteczne doręczenia dokonanego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych na adres zamieszkania odwołującego, zwłaszcza, że wcześniejsza korespondencja docierała do Odwołującego.

Analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd doszedł do przekonania, że Odwołujący nie uprawdopodobnił, iż nie wiedział o zostawieniu dla niego przesyłki w Urzędzie Pocztowym i jedynie z tego względu nie mógł stawić się na wyznaczone badanie.

W przedmiotowej sprawie, w ocenie Sądu, Odwołujący swoim zachowaniem uniemożliwił lekarzowi orzecznikowi wykonanie badania kontrolnego. O uniemożliwieniu przeprowadzenia badań kontrolnych można mówić zasadnie, gdy Ubezpieczony z przyczyn zależnych od niego, świadomie lub celowo powoduje niemożność dokonania badania. Zachowanie Odwołującego musi zatem cechować zła wola, negatywne zachowanie zmierzające do uniknięcia przeprowadzenia badania kontrolnego i zasadności wydanego zaświadczenia lekarskiego. Odwołujący

po skontaktowaniu się z ZUS wiedział, że taka korespondencja została do niego skierowana, a mimo to nie podjął żadnych działań celem wyjaśnienia braku doręczenia wezwania lub pozostawienia zawiadomienia o przesyłce w skrzynce. Co więcej, w zaistniałej sytuacji Odwołujący nie skorzystał również z przysługującego mu uprawnienia do złożenia reklamacji w urzędzie pocztowym, która z pewnością przyczyniłaby się do ustalenia przyczyn ewentualnego niedoręczenia pisma z ZUS. Zatem twierdzenia Odwołującego o błędnym doręczeniu pism pochodzących od organu rentowego należy uznać za nietrafne.

Mając powyższe na uwadze, Sąd w oparciu o art. 59 ust. 6 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa w zw. z art. 477¹⁴ §1 k.p.c. oddalił odwołanie.

SSR Monika Wawro